

הַעֵז הַקְּשׁוּרָה לְכַרְעֵי הַמְּטָה

ספור מהגמרא (מסכת בבא קמא) על
אהבת ה', צדקות, ולקיחת אחריות.

מותאם לתלמידים
יקרים ואהובים.

מַעֲשֵׂה בְּחָסִיד אֶחָד...

כְּשֶׁהִגְמָרָא אוֹמְרָת "חָסִיד", הִיא מְתַכּוּנֶנֶת לְאָדָם צַדִּיק מְאֹד!

אמונה בה':
אוהב את ה' בכל לבו
ומתפלל בכוונה עמוקה.

בין אדם לחברו:
זהיר מאוד שלא לפגוע
בשום אדם ובשום רכוש.

מצוות וצדקה:
מקיים את התורה
במסירות ועוזר לעניים.

נִסְיוֹן מִן הַשָּׁמַיִם: הַמַּחְלָה

יום אחד, החסיד חלה.
הוא היה "גונח מלבן" – היו לו
כאבים חזקים בחזה ובלב. החסיד ידע
שהכל מאת ה', והתפלל לרפואה שלמה.

מה יעשה החסיד כדי להתרפא?
הרי צריך לשמור על הגוף שה' נתן לנו!

רפואה בדרך הטבע

התרופה:
כדי לחיות, הוא חייב לשתות
חלב עזים טרי, מדי בקר –
משחרית לשחרית!

ההחלטה:
הרופאים קבעו: "אין לו תקנה
עד שיינק חלב רותח".

ההתייעצות: החסיד
שאל בעצת הרופאים.

הַעֵז הַקְּשׁוּרָה לְכַרְעֵי הַמָּטָה

כְּדֵי לְקַיֵּים אֶת דְּבָרֵי הָרוֹפְאִים, הֵבִיאוּ לַחֲסִיד עֵז, וְקָשְׁרוּ אוֹתָהּ לְכַרְעֵי הַמָּטָה (רִגְלֵי הַמָּטָה) כְּדֵי שֶׁהַחֵלֶב יִהְיֶה זָמִין בַּבֶּקֶר כְּשֶׁהוּא קָם לְהוֹדוֹת לַה'.

הַחֲסִיד: נֶצֶל מִסִּכְנָה
בְּעֶזְרַת הַחֵלֶב.

הַחֵבֶל: שׁוֹמֵר שֶׁהַעֵז
לֹא תִבָּרַח הַחוּצָה.

הַעֵז: נוֹתַנָּת אֶת
הַתְּרוּפָה מִדֵּי בֶקֶר.

רָגַע... הָאֵם מוֹתָר בְּכָל לַגְדֵּל עֵז בַּבַּיִת?

תִּקְנַת חֲכָמִים: חֲכָמֵינוּ זְכָרוֹנָם לְבָרְכָה תִּקְנוּ תִּקְנָה
חֲמוּרָה: אָסוּר לַגְדֵּל בְּהֶמָּה דָּקָה (כְּמוֹ עֲזִים)
בִּישׁוּבִים בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, כְּדִי לְהִתְרַחֵק מִחֶטְא!

הַבְּעִיָּה: עֲזִים נוֹטוֹת לְבָרֶחַ לְשִׁשְׁדוֹתֵיהֶם
שֶׁל יְהוּדִים אַחֲרִים, לֶאֱכֹל וּלְהִשָּׁחִית אֶת
הַיָּבוֹל. דַּבֵּר זֶה מֵבִיא לַגָּזֵל!

מצוות ביקור חולים

הַיָּמִים עָבְרוּ, וַיָּבֶרְיוּ שֶׁל הַחֲסִיד – שֶׁהָיוּ צַדִּיקִים וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים בְּעֶצְמָם – שָׁמְעוּ
עַל מַחֲלַתוֹ הַקָּשָׁה. הֵם בָּאוּ לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוָה הַחֲשׂוּבָה שֶׁל בִּיקוּר חוֹלִים,
לְהַתְפַּלֵּל עֲלָיו, וּלְשַׁמַּח אֶת לְבוֹ בְּאַהֲבַת חֲבֵרִים וּבְאַהֲבַת ה'.

עצרו ונסוגו לאחור!

כיוון שנכנסו לחדר, הם
ראו את העז הקשורה
לכרעי המטה!

החברים נסוגו לאחור
בבהלה, סרבו
סרבו להכנס
ואמרו משפט
חרף מאוד:

לסטים (שודד/גזלן)
מזיין בביתו של זה –
נכנסים אצלו!?

עז תמימה? או שודד מסכן?

מדוע צדיקים אלו קראו לעז "לסטים מזיין" (שודד עם נשק)?

זילזול בתקנה:
חבריו נבהלו – איך חסיד כל כך קדוש
שאוהב את ה', יכול להחזיק בביתו דבר
שמנוגד לתקנת החכמים?

סכנת גזל: העז תמיד
רעבה. רגע אחד של חוסר
תשומת לב, והיא עלולה
לקרע את החבל ולגזל רכוש!

חקירת הצדיקים - "ישבו ובדקו"

החברים ישבו ובדקו בקפידה את כל מעשיו של החסיד במשך כל ימי חייו!

וְדוֹי שֶׁל חֶסֶד עֲנוּ

חלפו ימים, ובשעת
מיתתו בבות מיתתו מתוך
קדושה, היה חשוב לחסיד
לומר לחבריו דבר מכל הלב.
הוא לא חפש תרוצים, אלא
לקח אחריות אמתית!

"יודע אני בעצמי שאין בי
עון (חטא) אלא של אותה
העז, שעברתי על דברי
חברי!"

אם הוא היה חולה, מדוע זה חטא? הרי צריך לשמר על הבריאות משום פקוח נפש!

לחסיד קדוש

החסיד תבע מעצמו רמה של
100% שלמות!
ה' מצפה מצדיקים לדקדוק עצום.
שאפלו סכנה רחוקה של גזל היא
פגם באהבה השלמה שלו לה'

לאדם רגיל

במצב של סכנת חיים קשה,
אנשים רגילים היו מוצאים התר
(במיוחד כשהעז מוחזקת
מבפנים).

מוסר השכל שנקח אתנו לחיים

לקחת אחריות!

החסיד לא אָמר
"הרופא הכריח אותי".
אדם גדול מודה בטעותו
מתוך ענוה עמוקה
לפני ה'.

חברים של אמת

חברים אמתיים מבקרים
ואוהבים, אך גם דואגים
שחברם ישאר מושלם
בדרך התורה.

דקדוק במצוות

הצדיקים אוהבים את ה'
ואת ישראל כל כך, עד
שהם נזהרים מכל סכנה
של פגיעה ברכוש
הזולת.

לְגִדּוֹל בְּאוֹר הַתּוֹרָה

מַעֲשֵׂה זֶה מְלַמֵּד אוֹתָנוּ עַד כִּמָּה יִקְרָה וְטִהוֹרָה נִשְׁמָתוֹ שֶׁל כָּל יִהוּדִי.
יְהִי רָצוֹן שְׁנִזְכָּה כָּלֵנוּ לְאַהֲבָא אֶת ה' בְּלֵב שָׁלֵם, לְקַיֵּים אֶת הַמִּצְוֹת
מִתּוֹךְ שִׂמְחָה, וְלִהְיוֹת חֲבֵרִים טוֹבִים הַדּוֹאֲגִים זֶה לָזֶה!

